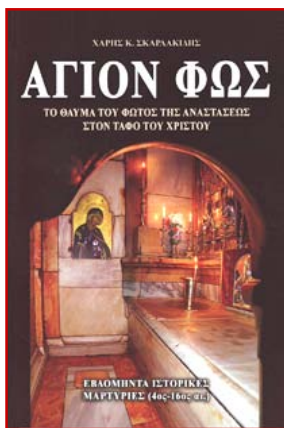

Βιβλιοπαρουσίασις

Χάρη Κ. Σκαρλακίδη

Ἅγιον Φῶς

Τὸ Θαῦμα τοῦ Φωτὸς
τῆς Ἀναστάσεως
στὸν Τάφο τοῦ Χριστοῦ

Ἐβδομήντα ἱστορικὲς Μαρτυρίες
(4ος-16ος αἰ.)

Ἐκδόσεις: «Ελαία», ἔκδοσις Ε΄.

Ἀθήνα 2015, σελίδες 312, (17 x 25 ἐκ.).

Ἡ ἔλευση τοῦ Ἁγίου Φωτὸς κάθε Μεγάλο Σάββατο στὸν Τάφο τοῦ Ἰησοῦ εἶναι μοναδικὸ γεγονός στὴν παγκόσμια ἱστορία πὺ λαμβάνει χώρα κάθε χρόνο, τὴν ἴδια ἡμέρα, ἐπὶ 17 περίπου αἰῶνες.

Τὸ παρὸν βιβλίον καταγράφει τὴν μαρτυρία τῆς ἱστορίας γιὰ τὸ γεγονός αὐτό, καλύπτοντας μία περίοδο 13 αἰῶνων (4ος-16ος αἰ.).

Ἐβδομήντα συγγραφεῖς τοῦ μεσαιωνικοῦ κόσμου, ἀνάμεσά τους 14 Γάλλοι, 9 Ἀγγλοὶ, 7 Ἕλληνες, 6 Γερμανοί, 5 Ἀραβες, 5 Ἀρμένιοι, 4 Πέρσες, 4 Ἴταλοὶ, 3 Ρῶσοι, 3 Ἰσλανδοί, 2 Αἰγύπτιοι, 2 Χαλδαῖοι, 1 Μολδαβός, 1 Αἰθίοπας, 1 Σῦρος, 1 Βέλγος, 1 Αὐστριακὸς καὶ 1 Ἑλβετός, περιγράφουν τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Φωτὸς, τὸ ὅποιο κάθε Μεγάλο Σάββατο φανερώνεται στὸν Τάφο τοῦ Θεανθρώπου, ὡς ὑπενθύμιση καὶ ὡς ἐπαλήθευση τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Ἐπιπλέον, οἱ μετρήσεις τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Καθηγητοῦ Φυσικῆς, Ἀντρέϊ Βολκόφ, στὸν Τάφο τοῦ Ἰησοῦ τὸ Μεγάλο

Σάββατο τοῦ 2008, ἐπιβεβαιώνουν ἐπισημονικὰ τὴν κάθοδο τοῦ Φωτὸς καὶ ἀποκαλύπτουν τρία γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος χαρακτηρίζει «ἀπίστευτα καὶ πλήρως ἀνεξάρτητα».

Στὸ βιβλίο περιέχεται ἐπίσης καὶ μία ἱστορική-ἀρχαιολογική ἔρευνα σχετικὰ μὲ τὴν ἀρχική μορφή τοῦ Τάφου τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ βράχου τοῦ Γολγοθᾶ, μαζί μὲ μία σειρά ἀναπαραστάσεων τῶν δύο τοποθεσιῶν, ὅπως φαίνονταν τὸ ἔτος 33 μ.Χ.

Πατριάρχης
Κύριλλος Β΄

* * *

Περιεχόμενα τοῦ βιβλίου

Εἰσαγωγή.

Μέρος Πρῶτο

1. Ἡ ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.
2. Ἡ τελετὴ τοῦ Ἁγίου Φωτὸς.
3. Ἡ πρώτη παρουσία τοῦ Ἁγίου Φωτὸς.
4. Οἱ ἐθνικότητες τῶν συγγραφέων.
5. Ἡ γεωγραφικὴ ἐξάπλωση τῶν μαρτυριῶν.

Μέρος Δεύτερο

1. Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Φωτιστὴς (περ. 330 μ.Χ.).
2. Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Ἁγίου Φωτὸς μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοὺς Πέρσες (περ. 617 μ.Χ.).
3. Τὸ «Ἀρχιερατικὸν» τοῦ Πουατιέ (περ. 800 μ.Χ.).
4. Ἅγιος Θεόδωρος Σαββαΐτης (836 μ.Χ.).
5. Ὁ Ἀραβας φιλόσοφος ἀλ-Τζαχίτζ (848 μ.Χ.).
6. Ὁ Γάλλος μοναχὸς Βερνάρδος (867 μ.Χ.).
7. Ἡ κανδήλα ποὺ ἀναψε ἀπὸ τὸν ἄγγελο, στὴ συλλογὴ τοῦ βασιλιᾶ τῆς Ἀγγλίας (930 μ.Χ.).
8. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καισαρίας Ἀρέθας (921 μ.Χ.).
9. Ὁ Ἀραβας ἱστορικὸς ἀλ-Μασούντι (940 μ.Χ.).
10. Ὁ Ἀραβας νομοδιδάσκαλος Ἴμπν ἀλ-Κὰς (940 μ.Χ.).
11. Ὁ Αὐστριακὸς πρεσβύτερος Ὁθμάρδος (10ος αἰ.).
12. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κληρικοῦ Νικήτα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνο Πορφυρογέννητο (947 μ.Χ.).
13. Ὁ Πέρσης γιατρὸς ἀλ-Μασίχι (περ. 990 μ.Χ.).

14. Ὁ Πέρσης ἀλ-Μπιρουνὶ (1000 μ.Χ.).
15. Ἡ καταστροφή τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τὸ ἔτος 1009.
16. Ὁ Γάλλος ἡγούμενος Ριχάρδος τοῦ ἀγίου Βὰν (1027 μ.Χ.).
17. Ὁ Γάλλος ἐπίσκοπος Ὀδόλρικος (1025-1028 μ.Χ.).
18. Ὁ Ἰταλὸς ἐπίσκοπος Λέων τῆς Ὀστίας (1075 μ.Χ.).
19. Ὁ Χαλδαῖος πατριάρχης Μακίκα (περ. 1095 μ.Χ.).
20. Ὁ λόγος τοῦ Πάπα Οὐρβανοῦ Β΄ (1095 μ.Χ.).
21. Ὁ Αἰγύπτιος βεζύρης ἀλ-Ἀφντάλ καὶ ὁ Γουλιέλμος ὁ Ἐρημίτης ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Φωτὸς (1099 μ.Χ.).
22. Ὁ Γάλλος χρονογράφος Γκιλὸ (1099 μ.Χ.).
23. Ἡ κατάκτηση τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τοὺς Σταυροφόρους (1099 μ.Χ.).
24. Ὁ Γάλλος χρονογράφος Φουλχέριος (1101 μ.Χ.).
25. Τὸ Χρονικὸ τοῦ ἀγίου Μαξεντίου (1100 καὶ 1101 μ.Χ.).
26. Ὁ Κώδικας L (1101 μ.Χ.).
27. Ἡ Ἱστορία τοῦ Μπάρτολφ (1101 μ.Χ.).
28. Ὁ Ἰταλὸς ἱστορικὸς Καφάρο (1101 μ.Χ.).
29. Ὁ Γερμανὸς ἱστορικὸς Ἴεκεχαρντ (1101 μ.Χ.).
30. Ὁ Ἀγγλὸς ἱστορικὸς Γουλιέλμος τοῦ Μάλμσμπουρι (1101 μ.Χ.).
31. Ὁ Ἀρμένιος ἱστορικὸς Ματθαῖος (1101 μ.Χ.).
32. Ὁ Γάλλος ἱστορικὸς Γκιμπέρ (1101 μ.Χ.).
33. Ὁ Ρώσος ἡγούμενος Δανιήλ (1105-1107 μ.Χ.).
34. Τὸ φωτοστέφανο τοῦ Ἡλίου τὴν ἡμέρα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.
35. Οἱ ἐπιστημονικὲς μετρήσεις τοῦ Ρώσου φυσικοῦ Ἀντρέϊ Βολκόβ.
36. Ὁ Γερμανὸς ἱστορικὸς Ἀλβέρτος τοῦ Ἄαχεν (1119 μ.Χ.).
37. Τὸ Χρονικὸ τοῦ Peterborough καὶ τὸ Χρονικὸ τοῦ ἀγίου Μαξεντίου.

38. Ὁ Λατῖνος πατριάρχης τῆς Ἱερουσαλήμ Γουλιέλμος Α΄ (1125 μ.Χ.).
39. Πέτρος ὁ Σεβάσμιος (1147 μ.Χ.).
40. Ὁ Ἰσλανδὸς ἡγούμενος Νικολᾶ Μπέργκσον (1154 μ.Χ.) καὶ ὁ Ἰταλὸς περιηγητὴς Βαρθολομαῖος (1158 μ.Χ.).
41. Ὁ Γερμανὸς ἐπίσκοπος Θεοδώριχος (1171 μ.Χ.).
42. Ὁ Γάλλος κόμης Φίλιππος τῆς Φλάνδρας (1178 μ.Χ.).
43. Ἡ κατάκτηση τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὸν σουλτᾶνο Σαλαντῖν (1187 μ.Χ.).
44. Ὁ Σαλαντῖν ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Φωτὸς (1192 μ.Χ.).
- α. Τὸ Χρονικὸ τοῦ Ἀγγλοῦ ἡγούμενου Ριχάρδου.
- β. Ἡ Ἱστορία τοῦ Γάλλου σταυροφόρου Ἀμβρόσιου.
45. Οἱ δύο Κόπτες τῆς Αἰγύπτου: Ἴμπν ἀλ-Κουλζούμι (1102 μ.Χ.) καὶ ἐπίσκοπος Ἰωάννης (1197 μ.Χ.).
46. Ὁ Γερμανὸς ἐπίσκοπος Βίλμπραντ (1211 μ.Χ.).
47. Ὁ γεωγράφος Γιακούτ (1228 μ.Χ.) καὶ τὸ Χρονικὸ τῆς Μαργκὰν (1229 μ.Χ.).
48. Τὸ Χρονικὸ τῆς Μονῆς τοῦ Ἐρφουρτ (1267 μ.Χ.).
49. Ὁ ἀνώνυμος Ἀγγλὸς περιηγητὴς (1344-45).
50. Ἡ αὐθεντικότητα τοῦ Τάφου τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Γολγοθᾶ.
51. Ἡ ἀρχικὴ μορφή τοῦ Τάφου τοῦ Χριστοῦ.
52. Ὁ Ἀγγλὸς συγγραφέας Τζὼν Μάντεβιλ (1357 μ.Χ.).
53. Ὁ αὐτοκράτορας Ἰωάννης ΣΤ΄ Καντακουζηνὸς (1360 μ.Χ.).
54. Ὁ Ρώσος ἀρχιμανδρίτης Γρεθένιος (1400 μ.Χ.) καὶ ὁ Γερμανὸς περιηγητὴς Γιόχαν Σίλτμπεργκερ (1425 μ.Χ.).
55. Ὁ βασιλιάς τῆς Αἰθιοπίας Ζάρα Ἰακώβ (περ. 1460 μ.Χ.).
56. Ὁ Ἑλβετὸς ἱστορικός Φέλιξ Φάμπρι (1483 μ.Χ.).
57. Ὁ Χαλδαῖος πατριάρχης Ἰωάννης Σουλᾶκα (1552 μ.Χ.).
58. Ὁ Ρώσος διπλωμάτης Βασίλι Ποζνιακόβ (1560 μ.Χ.).
59. Ὁ κίονας ποὺ διερράγη διὰ τοῦ Ἁγίου Φωτὸς (1579 μ.Χ.).
60. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ποὺ ἀντίκρισε τὸ Ἅγιο Φῶς καὶ τὸν ἀναστημένο Χριστὸ (33 μ.Χ.).

Ὁ Ἁγιοπαῖτης
Γέρο-Μητροφάνης

Μέρος τρίτο

1. Μία προσωπικὴ μαρτυρία (2008).
2. Ὁ Ἀρμένιος ἱστορικός Γρηγόριος Δαραναγεσι (1626).

3. Ὁ Βρετανὸς ἀρχαιολόγος Τσάρλς Οὐόρεν (1867).
4. Μοναχὸς Παρθένιος (1846) καὶ Ἐπίσκοπος Μελέτιος (1867).
5. Πατριάρχης Κύριλλος Β΄ (1868).
6. Μοναχὸς Μητροφάνης (1926).
7. Πατριάρχης Δαμιανὸς Α΄ (1897-1931).
8. Πατριάρχης Διόδωρος Α΄ (1981-2000).
9. Ἐπίσκοπος Χριστόδουλος (1998-1999).
10. Πατριάρχης Εἰρηναῖος Α΄ (2001-2005).
11. Πατριάρχης Θεόφιλος Γ΄.

Ἐπίλογος.

Παράρτημα Α΄: Ἡ Κάθοδος τοῦ Χριστοῦ στὸν Ἄδη.

Παράρτημα Β΄: Ὁ χρόνος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀφητηρία τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Φωτός.

Παράρτημα Γ΄: Ἀπὸ τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο στὴν Ἀνάσταση τοῦ τοῦ Θεανθρώπου.

Βιβλιογραφία.

Κατάλογος Χειρογράφων.

Κατάλογος εἰκόνων.

Εὐρετήριο.

* * *

Ὁ Χαράλαμπος Κ. Σκαρλακίδης γεννήθηκε τὸ 1971 στὴν πόλη τῆς Δράμας. Εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ σήμερα ἀσκεῖ στὴν Ἀθήνα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρχιτέκτονα.

Τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι καρπὸς τῆς ἐν ἐξελίξει ἱστορικῆς, ἀρχαιολογικῆς καὶ θεολογικῆς ἔρευνάς του.

Τὸ βιβλίον ἔχει ἐκδοθεῖ σὲ ἐννιά γλῶσσες καὶ συνιστᾷ τὴν πρώτη πλήρη ἱστορικὴ ἔρευνα περὶ τοῦ Ἁγίου Φωτός –μὲ παράλληλη παράθεση 21 μεσαιωνικῶν χειρογράφων ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες βιβλιοθήκες τῆς Εὐρώπης.

□